

Draboňova studna

(aneb O čistotných raráscích)

Venku už byla tma jako v pytli, kvapem se blížila půlnoc. Poslední štamgasti odešli domů a v dálce ještě dozníval veselý hovor, pak všechno ztichlo a Zbečnick zahalily sny. Pan Draboň pomalu sešel do sklepa, jako každý den, všechno prohlédnout a pozamykat pro klidné spaní. Už bere za kliku, když najednou zaslechne za dveřmi nějaký šramot a hemžení, snad i chichotání. Trochu se příkrčil, otevřel a zvedl lucerničku výš. Za dřevěným regálem vedle sudů se něco pohnulo! Domácí pán jde blíž, a co nevidí: po sklepě pobíhají malé postavičky, napočítal tři nebo čtyři. Strachem mu ztuhly nohy po kolena a srdcem až v krku. Mezi tím srdečním bušením slyší zdola hlásek:

„Pojď sem a poslouchej“. Ještě kousek, kousíček... Před ohromným hostinským stojí zelený mužíček a povídá: „Jsme rarášci a hlídáme tvou studnu. Posuň tu polici a uvidíš.“

Pan Draboň s námahou odsunul nejbližší regál do strany a na zemi uviděl dřevěný poklop. Ten zvedl a pod ním studna!

Rarášek pokračoval: „Protože jsi dobrý člověk, nešidíš míru a pečuješ o hosty jako o vlastní, dávali jsme ti na tuhle studnu pozor. Jsme tady už sto let a musíme zase jinam. Dokud udržíš vodu ve studni a ten dobový dekl v čistotě, dobře se ti povede. Jak začne zarůstat řasou, je s podnikem konec. To si dobře pamatuj!“

Najednou byl hostinský ve sklepě sám, i lucerna zhasla. Vyškrábal se nahoru a v noci sebou házel ze strany na stranu, že se málem postel pod ním rozklížila.

Draboňova hospoda jen kvetla. Výletníci i místní ji hojně navštěvovali. V provozu bylo i kino a u dobrého filmu padl ne jeden žejdlíček. Pivo znamenité, ceny slušné a obsluha výtečná. Nic ale netrvá věčně. Pan Draboň zestárnul, síly ubývaly a už na všechno nestačil. Po schodech se šlo tak těžko a zpátky ještě hůř. Dlažba ve sklepě začala, nejdříve jen v rozích, později celá, zelenat. Jednoho dne, když prosil syna Jiřího, aby dal sklep do pořádku, studna byla pryč. Jenom v tom místě zůstalo mokré kolo.

Vzpomínky odvál čas, ale pověst přetrvala.

Vysvětlivky

- Rodina Draboňova, či rod tento, patřil ve Zbečníku nad Hronovem za císaře pána jistě k těm váženějším. Když budete pátrat v historii Zbečníku, s tímto příjmením se setkáte mnohokrát, a zdá se tedy velice pravděpodobné, že také existovala Draboňova hospoda z této pověsti. Jen namátkou se dá příjmení Draboň ve Zbečníku či blízkém okolí nalézt například...
- a/ Stavba zvonice z roku 1898 - Posléze ale byla obecnímu úřadu podána žádost podepsaná několika občany, na svolání valné hromady všech občanů, kde by se rozhodlo, má-li se postavit kaplička nebo zvonice. Z toho důvodu byla schůze obecního zastupitelstva přeložena z 25. května 1898 na den 1. června 1898 zároveň s valnou hromadou veškerého poplatnictva, při které se valná většina občanů vyslovila pro to, aby postavena byla zvonice. Při následné schůzi obecního zastupitelstva se konal konkurz prací souvisících s postavením zvoničky. Práci kamenickou získali hostinský Antonín Vitvera čp. 91 a

František Škop čp. 133 společně, a společně provedli. Kámen na podstavec dodán byl z lomu Adolfa Draboně čp. 44, práci kovářskou provedl Hynek Beneš čp.107 a střechu klempíř Pankrác Šimek čp. 34. Sloup natřel a nápisem opatřil František Vlach čp. 32. Mimo to se stavby zúčastnili František Dítě a Jan Kubík ze Zbečníka. Zvon byl objedнан u české firmy Arnošt Diepolt z Prahy s tímto nápisem: Pro čest a chválu boží a ke cti sv. Floriana. Nákladem obce Zbečnické L.P. 1898.

- b/ Když Němci v roce 1939 zabrali České země a tvořilo se Velké Německo, usmyslili si měšťané Hronova vytvořiti tak zvaný Velký Hronov z následujících samostatných a samosprávných obcí: Hronova, Velkého Poříčí, Zbečníka, Velkého Dřevíčí, Žabokrk a Rokytníka. Ke hlasování došlo ale až po válce. Po mnohých jednáních svolal Místní Národní Výbor obce Zbečníka na neděli 8. prosince 1946 schůzi občanstva na sál pana Františka Draboně (zde se píše o sálu, tedy šlo zřejmě o sál v kulturním domě či v hospodě), v níž referoval o již uvedených výhodách tajemník města Hronova Dr. Fries.
- c/ Obec Zbečník leží přesně na hranici CHKO Broumovsko, která se táhne středem obce a kopíruje hlavní silnici, která vede směrem dolů do Hronova, a směrem nahoru na Červený Kostelec. V táhlé obci je celkem 5 autobusových zastávek, přičemž na horním konci je zastávka s názvem Zbečník, Hostinec (která se ještě v roce 2014 jmenovala Zbečník, U Draboňů, z čehož plyne, že v těchto místech mívali Draboňovi hostinec, zřejmě na místě, kde býval kdysi i ten, o kterém je tato pověst).

Milan Škoda (04. 01. 2024)

- průvodce Broumovskem <http://www.milan-skoda.cz/broumovsko.htm>

- facebook <https://www.facebook.com/milan.skoda.9862/>

zdroj: Pověst z knihy Hronovské pověsti od Petra Čuhaniče